

ציון לנפש ד"ר פינצי ז"ל

סיפר לי שמתחקה הוא על גזע הצאן המקומי.
מאז נפגשנו לעתים מזומנות במשקים, במפגשי הרועים והבוקרים, בהם היה מרצה על בעיות גידול הצאן והבקר.

בשנה האחרונה עבדתי במחיצתו הקרובה. ראשון היה מגיע לעבודה ועוזבה אחרון; לדוגמה שימש לנו.

באיזה שקט עסק בעבודתו ובאיזו שלווה יוצאת מהכלל שקד על מלאכתו. בקשב רב הקשיב לדבריהם של המשתתפים בישיבות וב"וועדות"; בהערצה הקשבנו לדבריו הרגועים, מדויקים ושקולים, בהירים ומבוססים.

בזמן האחרון עמקו מאוד מחשבותיו. מכונס בתוך עצמו, מרבה בעישון ומהורהר היה ביותר. נדמה היה כאילו הוא מתייסר במשהו, מבלי שינסה להתפרק מזה ולהקל על עצמו. לא קל היה לדובבו.

ומענף הצאן בישראל נקצצה זמורה נושאת פרי רב. נתייתמו חניכיר-הנוקדים, ומעריציו הרבים מבין הרועים, שבצמא שתו את תורתם. לארגונים המקצועיים ולמוסדות הבינלאומיים אבד מומחה בעל שיעור קומה.

חבל — חבל על דאבדיו!

מיכאל אמוץ

רק תמול-שלוש היינו יחד בעבודה. נפגשנו בוועדות, והנה — איננו האיש!

מותו בא עלינו כחתף.

הכרתיו מראשית עבודתנו בארצנו.

ביום סתיו של 1938 נפגשנו בבית הנתיבות של בית-השיטה; בעגלה עלינו למשק ובדרך

● הח' חיים שפירא ממשמר הנגב מוסר: העגלה "גלאונה", תאומה לעגל, נולדה ב-3.7.62. כידוע אין נהגים לגדל עגלות כאלה לעדר הפרות מחשש עקרות. ב-29.9.63, כשהעגלה הגיעה לגיל ההפראת. נבדקה ע"י הרופא והיא נמצאה נורמאלית במערכת איברי המין שלה. ביום 20.12.63 היא הוזרעה בפעם שניה ונתעברה.

★

● את "ביצת הפלאים" החדשה דנו מטעם רשות המזונות והתרופות שבארה"ב ברותחין משום שייצרני ביצה זו ייחסו לה את הסגולה של מניעת מחלות-לב מחמת היותה דלת שומן (מן החי). הרשות הנ"ל הוקיעה את הטענות הנ"ל כ"כוזבות ומוליכות שולל".

★

● הפרה יש ביכולתה לאגור ויטאמין A בכבד, כשהיא גיוזנה במרעה משובח, אולם בימינו, כשמתפשטת המגמה לצמצם את מזון המרעה ולהגדיל במזונות מרוכזים, תוך צמצום מנת המספוא הגס המשומר (שחת ותחמיץ משובח), עלולים להתגלות בעדר הפרות סימני חסר שונים שיחייבו הגשת "תוספות" שונות.